

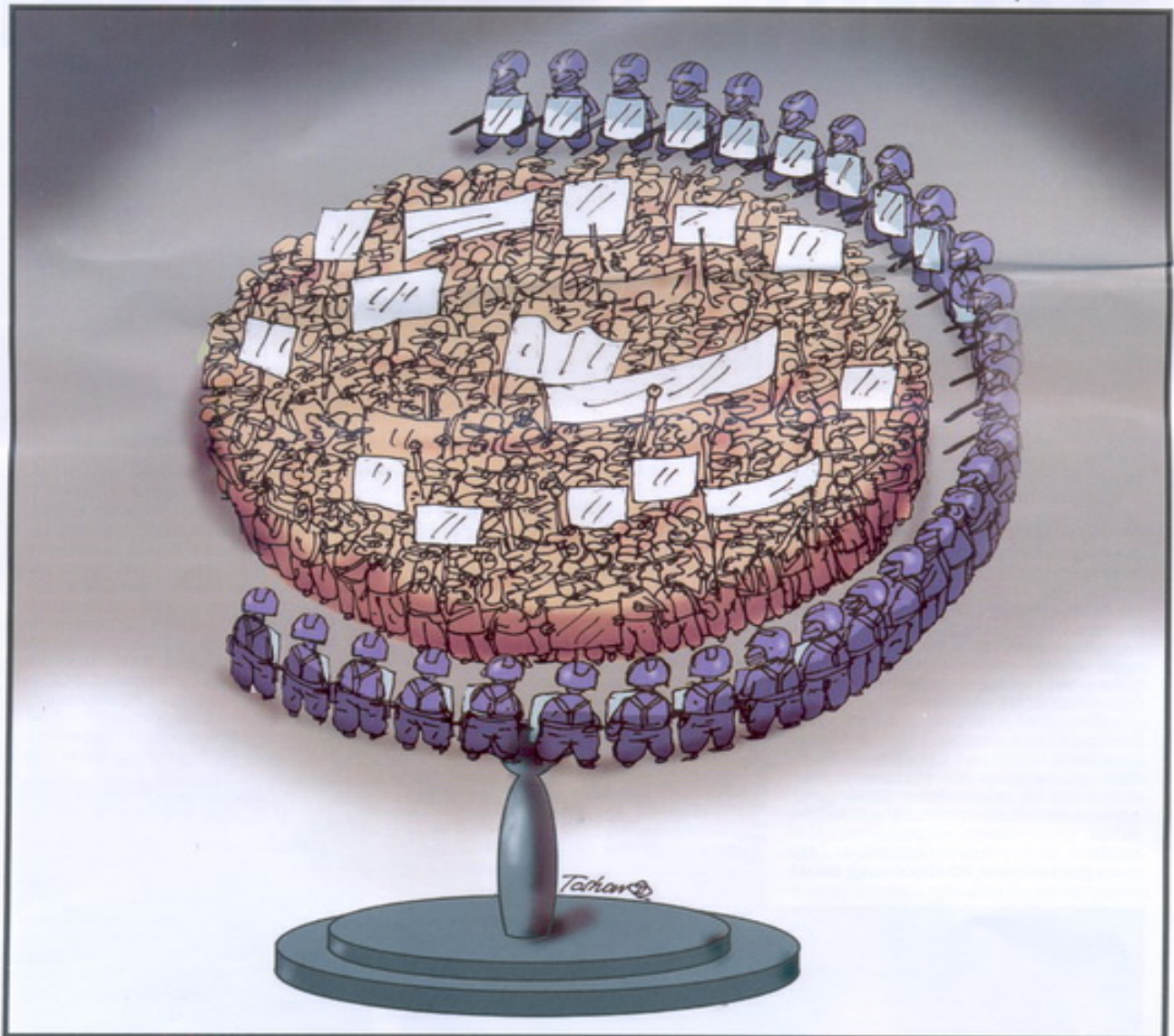
ИЗЛАЗИ ЧЕТРНАЕСТОДНЕВНО
ДВОБРОЈ 3124/401-402
31. ОКТОБАР 2011. / ГОДИНА 67
ЦЕНА 150 ДИНАРА

РАД

Синдикални ПОВЕРЕНИК

www.poverenik.co.rs

ВЛАДА СРБИЈЕ И СВЕТСКА КРИЗА

ПОНАВЉАЧИ

Синдикат финансијских организација Србије обележио две деценије рада

ЈУБИЛЕЈ ДОСТОЈАН

Симболично основан на Дан штедње, 31. октобра 1991. године Самостални синдикат банака, организација за осигурање и других финансијских организација Србије, почиње да ради као први грански синдикат на овим просторима. Основало га је 65 чланица, да би тај број убрзо био повећан на 116 са више од 40.000 запослених у сектору финансија.

Брзо је изборио своје место на тадашњој синдикалној сцени, а посебан успех је представљало закључивање Посебног колективног уговора, децембра 1991. године. Био је то први грански колективни уговор на овим просторима, са одредбама које садрже апсолутно најбољу заштиту права запослених у сектору финансија. Овај колективни уговор је дуго година представљао пример другим гранама како треба штитити своје чланство.

Изузетно добар старт Синдиката финансијских организација Србије грубо је прекинут крајем 1996. године и почетком 1997. године, када је НБЈ почела да одузима дозволе за рад банкама примењујући Одлуку о одржавању дневне ликвидности банака. На удару су се нашле чланице СФОС-а па спровођењем такве политике синдикат остаје без 3.500 чланова.

„Синдикат је покренуо поступак код Савезног суда и тражи утврђивање законитости те одлуке, Савет гувернера и гувернер лично су обавештени да ћемо реаговати на спровођење незаконите одлуке која је представљала само почетак уништавања националног банкарства, али није било одговора. Тада смо организовали конференцију за но-

Милан Алемпијевић отвара свечану седницу Скупштине СФОС

винаре и обавестили јавност да ће наша реакција на овакво стање бити генерални штрајк”, сећа се тих времена Милан Алемпијевић, председник СФОС-а.

За ситуацију у банкарству нису били криви радници већ лоши потези руководства и недовољна контрола. Друштвена клима са ратовима у окружењу и нестабилном политичком ситуацијом у земљи свакако је допринела урушавању банкарског система, а највећи апсурд је био што је банкама којима је одузимана дозвола за рад највећи дужник била Народна банка Југославије.

Ипак, највећи ударац за СФОС тек следи 2002. године затварањем четири велике банке –Инвестбанке, Југобанке, Беобанке и Београдске банке које су биле и оснивачи Синдиката финансијских организација Србије. Без посла

остаје више од 8.000 људи. И ту није крај – из неких својих разлога СФОС напуштају Војвођанска банка, а затим и Дунав осигурање мада су све време давали подршку активностима СФОС-а.

„Упозоравали смо све релевантне факторе друштва на уништавање националног банкарства, одржали ванредну Скупштину 24. октобра 2001. године и усвојили стратегију деловања СФОС-а ради заштите банкарског система у процесу реформе банкарства.

Уместо да слаavimo десет година постојања Синдиката, организовали смо

Чланице СФОС-а

Интересе својих запослених у СФОС-у штите следеће чланице: Алфа банка АД Београд, Агробанка АД Београд, NLB банка АД Београд, Креди банка АД Крагујевац, Марфин банка АД Београд, ЈУБМЕС банка АД Београд, Југобанка АД Косовска Митровица, ОТП банка АД Нови Сад, Банка Интеза АД Београд, Банка Поштанска штедионица АД Београд, Привредна банка АД Београд, Универзал банка АД Београд, Фолкс банка АД Београд, Триглав Копаоник осигурање АД Београд, ДДОР АД Филијала Београд, Сава осигурање АД Београд, Дунав РЕ Београд, Тржиште новца, Београд, Удружење банака Србије и Удружење осигуривача Србије.

У моменту када је СФОС-у призната репрезентативност, 24. фебруара 2011. године, постојало је 10.214 признатих приступница. Сада је тај број повећан што је разлог за задовољство.

Међу гостима: Димитрис Тсукалас из грчког синдиката ОТОЕ (први с десна)

ПОШТОВАЊА

Конфедерација слободних синдиката – будућност

Синдикат финансијских организација Србије један је од оснивача Конфедерације слободних синдиката – значајне синдикалне централе основане 2003. године чије су чланице синдикати Електропривреде Србије, ПТТ-а, Телекома, Јавног сервиса РТС, Теленора, Дунав осигурања, Синдикат медицинских сестара, РТБ-а Бор, Уније просветних радника... Синдикати окупљени у КСС имају безмало 200.000 чланова.

СФОС је дубоко свестан да без бројног чланства и добре материјалне основе нема стварне синдикалне снаге, тако да се од КСС-а као нове синдикалне централе очекује много.

масован протест 12. децембра у 12 сати испред Народне банке Југославије. Преговори са тадашњим гувернером НБЈ Млађаном Динкићем нису донели резултате. После проглашења стечаја 4. јануара 2002. године, радници Инвестбанке и Беобанке наставили су протест у зградама где су радили, не дозвољавајући стечајним управницима да уђу. Због јаког полицијског обезбеђења неколико дана су били без хране и

угроженог здравља, па је СФОС одлучио да се 13. јануара протест оконча. Било је то тешко време, пуно искушења" каже Милан Алемпијевић.

Епилог тих турбулентних година за СФОС је био: 22 чланице мање са око 17.000 запослених.

Међутим, у Синдикату су сви били свесни да се мора кренути даље. Успела је реорганизација, измена Статута

и рад са чланицама на терену. Суштина је да, за разлику од других синдиката, СФОС има реално чланство, доказиво приступницама.

Стални задатак је повећање броја чланова, на томе се ради и постижу резултати, а међу чланицама је и неколико страних банака.

Уз помоћ СФОС-а потписују се појединачни колективни уговори са добром заштитом за запослене у чланицама, адвокат СФОС-а је стално ангажован на заштити права запослених које брани на суду, а све дилеме чланови могу разрешити уз помоћ правника, стручњака за радне односе.

Основни циљ – заштита интереса и права радника, због кога је СФОС и основан, и данас је изузетно актуелан, јер се у условима дуге транзиције проблеми заоштравају, синдикални активисти су изложени разним притисцима и уценама а запослени улагачи за своју egzистенцију.

У СФОС-у су поносни што су успели, без обзира на све тешкоће и проблеме, да одрже традицију у организовању Сусрета запослених у сектору финансија. Ова манифестација је пре свега један од начина непосредног комуницирања са чланством и стварања јединства. Спортска надметања одавно нису основни мотив Сусрета. Много више пажње привлаче округли столови на којима се разматрају животни важне теме и разрешавају проблеми.

Од 2009. године Сусрети су постали међународна манифестација.

МЕЂУНАРОДНИ УГЛЕД

Председник СФОС-а на Конференцији синдиката банака Медитерана

Синдикат финансијских организација Србије има веома развијене односе са сродним синдикатима из иностранства. Још 1994. године потписан је протокол о сарадњи са грчким синдикатом банака ОТОЕ, а следеће, 1995. године и са кипарским синдикатом банака ЕТУК.

Година 1998. је посебно важна јер СФОС успоставља сарадњу са једном од највећих светских синдикалних мрежа – УНИ (UNION NETWORK INTERNATIONAL) – УНИ финансије Европа. СФОС је био у прилици да представи своју организацију и Ста-

тут и контакти су настављени одмах следеће године. Само дан после великог протеста организованог испред НБЈ, 13. децембра 2001. године СФОС је први са ових простора добио одлуку о пријему у чланство, што је признање, част али и обавеза. Од 2003. године СФОС је пуноправни члан УНИ финансије Европа и свој стечени углед потврђује учешћем у раду ове светске синдикалне мреже.

Међу бројним наступима делегације СФОС-а на међународној сцени, издвајамо два: 2009. године је постигнут значајан успех

и запажено учешће у раду Конференције синдиката финансијског сектора Медитерана, одржане на Кипру на којој је учествовало 15 делегација и почетком ове, 2011. године, у Грчкој где се одржавала Конференција синдиката финансијског сектора UNI GLOBAL UNION за јужну и југоисточну Европу. Било је присутно око 100 учесника, а представници СФОС-а су имали запажено излагање о стању у финансијском сектору Србије, где је посебно наглашено да стране банке које послују у Србији углавном не поштују важеће законске прописе.

Међународни углед је утицао на одређење да се преко СФОС-а 2008. године реализују у пракси принципи Европског савета рада и то прво у Марфин банци.

У прошлој, 2010. години, СФОС је успоставио сарадњу са Синдикатом банака и осигурања Италије и Националним синдикатом запослених у банкама и осигурању Египта, док су са грчким синдикатима из бивших југословенских република већ традиционално добри односи.

СФОС је септембра 2002. године био домаћин представницима синдиката банака југоисточне Европе који је одржан у Београду, отворио га је тадашњи министар за рад, социјалну политику и запошљавање Драган Миловановић.

„У прилици смо да користимо искуства европских синдиката и то нам помаже у свакодневном раду. Надамо се да ће у будућности и финансијски сектор уловити у мирније токове, па ће и рад синдиката на терену бити другачији и на вишем нивоу“, напомиње председник СФОС-а Милан Алемпијевић.

Две деценије СФОС-а

Први трансни синдикат. Пуноправни члан УНИ финансије Европа. Захвалнице и планете заслужним организацијама и појединцима.

Са свечаности СФОС-а

Данашњи Синдикат финансијских организација Србије /СФОС/ основало је 65 чланица, а тај број је убрзо повећан на 116, са преко 40.000 запослених у сектору финансија. Брзо се изборио за место на тадашњој синдикалној сцени, а велики успех био је закључивање Посебног колективног уговора у децембру 1991. године. Изузетно добар

старт СФОС-а грубо је прекинут 1996. и почетком 1997. године, када је Народна банка Југославије почела да банкама одузима дозволе за рад. На удару су се нашле чланице СФОС-а, а спровођењем такве политике синдикат је остао без 3.500 чланова, рекао је Милан Алемпијевић, председник СФОС-а, на свечаној седници Скупштине Синдиката финан-

сијских организација 29. октобра, уприличеној поводом 20 година постојања и рада.

Највећи ударац био је 2002. године када су затворене Инвестбанка, Југобанка, Беобанка и Београдске банке, које су биле оснивачи СФОС-а. Без посла је остало 8.000 људи.

Оно што се називало реформа банкарства ми смо називали уништавањем националног банкарства. Суочени са насталом ситуацијом одржали смо ванредну Скупштину у октобру 2001. године и том приликом усвојили стратегију деповања СФОС-а, нагласио је Алемпијевић.

Данас СФОС има 22 чланице, од којих су, скоро, половина стране банке, са 10.240 чланова. Он је један од оснивача Конфедерације слободних синдиката /КСС/, а од 2002. је пуноправни члан УНИ финансије Европа.

Поводом обележавања 20 година рада, председник СФОС-а Милан Алемпијевић уручио је организацијама и појединцима захвалнице и плетете за допринос развоју СФОС-а. У име УНИ-ОТОВЕ захвалницу је примио Димитрис Тсукалас а Томаж Болтин у име Синдиката банака Словеније. Захвалницу су примили и Минка Решидбеговић из Синдиката радника банака БиХ, Миодраг Зечевић из Синдиката финансија Републике Српске и Светлана Петровић из Синдиката банака Македоније. Добитници Плетете су: Љиљана Спаић, први председник СФОС-а, Милан Алемпијевић, Љубисав Зиндовић, Станко Јовановић, Дана Пајић, Ратко Чермерић, Ненад Цветић, Драган Гардић, Душан Грујић, Марија Матић, Мара Авакумовић, Данило Јокић, Милош Бркић, Зоран Радифковић, Златко Медица, Сузана Дукић, Анкица Степановић и Слободан Михајловић.

На свечаности уприличеној поводом 20 година рада Синдиката финансијских организација Србије /СФОС/ 29. октобра, Љиљана Спаић, један од оснивача тог синдиката и прва председница СФОС-а, подсетила је на време када се "родило" нови синдикат.

Пре двадесет година били смо у Гранском синдикату друштвених делатности а с обзиром да смо у то време били бројчано и финансијски изузетно јак синдикат ми смо се издвојили из те гране. У почетку смо мислили да нам је довољно што смо се одвојили али убрзо смо схватили да се руководство те гране углавном бави некаквим застарелим и архаичним стварима. Због тога смо донели одлуку да се потпуно одвојимо и оснујемо наш синдикат. На Дан штедње - 31. октобра 1991. године реализовали смо нашу намеру и основали Синдикат финансијских организација Србије. Ја сам била први председник. Онда смо почели преговоре с послодавцима у банкама. Наравно, циљ тих преговора био је бољи материјални и социјални статус запослених. Резултат таквог рада био је и први Посебан колективни уговор /ПКУ/ који је СФОС потписао с послодавцима у децембру 1991. године. Реч је о КУ који је дуго био узор многим за доношење колективних уговора, каже госпођа Спаић, која је до 1993. године била на функцији председника.

Љиљана Спаић - први председник

